

http://pleven.court-bg.org/img/File/SPRAVKI%20PO%20DELA/SVURSHENI%20DELA/2013/1113/03/0063d813_677a2413.htm

(окончателно)

представените от въззиваемия Г.Х. **официално заверени преписи не носят подписи на длъжностните лица, които са ги издали, а представляват извлечение от компютърна програма, поради което автентичността им не би могла да бъде проверена.**

..официално заверени преписи от решенията на Поземлена комисия - Кнежа, които представляват **разпечатки от информационна програма и върху същите не са положени подписи на длъжностни лица, с изключение на този на лицето, издало преписите.**

представените официално заверени преписи от същите решения **са неистински документи.**

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че представените от същия официално заверени преписи [...] **са НЕИСТИНСКИ ДОКУМЕНТИ поради несъответствие на съдържанието на преписите с оригиналите на документите, надлежно подписани от членовете на ПК – Кнежа.** (неистински е документ с фалшифициран подпис, в случая става дума за документи с невярно съдържание, бел. моя, Р.С.)

Да се изпрати на основание чл. 194 ал. 2 ГПК служебно заверен препис от решението на РП – Кнежа за проверка за наличие на извършено престъпление.

<http://court-asenovgrad.org/info/cases/oldcases/new/GR506-2013.htm>

(не е окончателно)

Съгласно дейвалата към момента на постановяване на административния акт разпоредба на **чл. 15, ал. 2, т. 6 от ЗАП**, задължителен елемент от съдържанието на административния акт и условие за неговата действителност е същият да е подписан от лицето (лицата), от чието име изхожда обективизираното в акта волеизявление. В случая административният орган е представил препис от Решение № 516 А/ 12.02.1993 г. на ПК Лъки със заверка „препис“ и печат на ОСЗ Лъки, който не съдържа подписите на нито един от членовете на комисията, включително на председател и на секретар. В изпратената преписка не се съдържа оригинал или подписан препис от административния акт, а в писмото, с което е изпратена на съда е посочено изрично, че **оригинал на акта няма запазен.** Съгласно разпоредбата на **чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ** в редакцията обн. ДВ бр.34 от 1992г., действала към момента на постановяване на оспореното решение, поземлените комисии се състоят от председател, секретар и нечетен брой членове. **По делото не е представен оригинала на оспореното решение, а само компютърна разпечатка със заверка „препис“ без никакви подписи и е налице изявление, че липсва оригинала на акта, поради което и не е ясно как е изготвен представения препис**, на който е отбелязано, че е подписан от председател, секретар и двама членове на комисията. [...] Това представлява особено съществен порок за валидното действие на административния акт, във всички случаи обосноваващ неговата **нищожност**, за което съдът следи служебно.

<http://www.rs-sz.com/Reshenia/2011/may/06634510/07741211.htm>

(не е окончателно)

Видно от представеното копие на решението, липсват положени подписи за председател, секретар и членове.

Жалбоподателят навежда доводи за нищожност на обжалваното решение, тъй като същото не е надлежно подписано.

С оглед установеното служебно начало и за да провери валидността и формата на обжалвания административен акт, **съдът е изискал** от ОС „Земеделие” гр. Стара Загора **оригинал** на обжалваното решение и на преюдициалното спрямо него – решение № 51191/08.07.1993г. Административният орган представя препис – извлечение на решение по чл. 18ж, ал.1 от ППЗСПЗЗ, с надлежно положени подписи за председател и секретар, като заявява, че **липсва оригинал на решение № 50001** от 18.10.1999 г. ПК-Стара Загора.

От представеното по делото решение на ПК във формата на официално заверен препис е видно, че същото не е надлежно подписано. Или в случая не става въпрос изобщо за административен акт, а за **проект на такъв**. Неподписването е отрицателен факт, който не подлежи на доказване, а органа е длъжен да удостовери, че е направил волеизявление в предписаната от закона форма. **В представеното по делото копие на решение липсва вписване, че лицата посочени като членове на административния орган са положили подписи. Ето защо, съдът счита, че липсва официален документ, който е носител на административния акт. Същият акт е недействителен до степен нищожност, тъй като липсата на надлежно положени подписи за издалите го лица представлява съществен недостатък, който го дисквалифицира като административен акт. Ето защо постановеното Решение № 50001 от 18.10.1999 г. ПК-Стара Загора следва да бъде прогласено за нищожно.**

<http://www.adms-pv.bg/spravki/dela/SD/0161d809/501a1609.htm> (окончателно)

Предмет на съдебен контрол в производството пред Районен съд-Асеновград са били четири решения на общинската земеделска служба-гр.Лъки, като три от тях носят един и същ номер и дата на издаване /09.11.1994г./, а последното е от 24.03.2000г. Всички протестирани за нищожност административни актове са издадени по преписка вх.№ 1503/19.02.1992г.

Съгласно чл.33 ЗСПЗЗ ал.1 /изм. - ДВ, бр. 28 от 1992 г., бр. 45 от 1995 г., Решение № 7 на КС на РБ - ДВ, бр. 59 от 1995 г.; изм., бр. 79 от 1996 г., бр. 99 от 2002 г./ - Общинските служби по земеделие са органи на Министерството на земеделието и храните. Те се образуват, преобразуват и прекратяват от министъра на земеделието и храните по предложение на областните дирекции "Земеделие". Той назначава и освобождава състава им. С новата ал.6 е установено-/ДВ, бр. 13 от 2007 г./- Решенията на общинските служби по земеделие във връзка с възстановяването на собствеността и обезщетяването на собствениците по реда на този закон и на Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, както и във връзка с оземляването на граждани, се подписват от началника на службата и от определените със заповед на директора на областната дирекция "Земеделие" служители.**Земеделските служби са наименовани като ОПК до изм. с ДВ, бр.79 от 1996г., ПК до изм. с ДВ, бр.99 от 2002г., ОСЗГ до изм. на ОСЗ.**

По същество изводът на съда, че решенията на ПК-Лъки са **нищожни поради постановяването им от незаконен състав съгласно чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ е правилен.** До изм. с ДВ, бр. 28 от 1997г ., съгласно чл.60 ал.4 ППЗСПЗЗ - Поземлените комисии се съставят от председател, секретар и нечетен брой членове. Председателят и секретарят на комисията и определените от Министерството на земеделието нейни

членове задължително се назначават на щат. Според ал.5 от същата разпоредба- В поземлените комисии по възможност се включват юрист, агроном, инженер-геодезист или инженер-земеустроител, инженер по горско стопанство.

Представените като част от административната преписка решения са с различни състави, заверявани от органа като преписи с подписи на повече лица, без да се представят оригинали. В случая, видно от титулната част на решенията на ПК от 09.11.1994 г., при вземане на решенията не са участвали необходим брой-нечетен от членовете на ПК, не е спазено изискването и за задължителни членове на състава по чл.60 ал.5 ППЗСПЗЗ, а решенията са подписани не само от председателя и секретаря на ПК, но и от участвал при вземане на решението нейн член.

Съгласно разпоредбата на чл. 60, ал. 4 от ППЗСПЗЗ, в редакцията ѝ преди изменението в ДВ, бр. 113/28.12.1999 г., при действието на която са взети решенията на ПК от 1994г., съставът на комисията е от председател, заместник-председател, секретар и нечетен брой членове. **В титулната част на решенията не е отразено, че поземлената комисия е заседавала в пълен състав.** При това съдържание на решенията на поземлената комисия, АРС е изисквал оригинал на преписката, за да изясни дали в ОСЗ /сега/ има екземпляр от решенията на ПК, оформен в съответствие с изискването на чл. 15, ал. 2, пр. 2 от ЗАП /отм./.

Към момента на постановяване на протестираните решения от 1994г. в състава на ПК задължително се включват: юрист, агроном, инженер-геодезист или инженер земеустроител, представител на ликвидационния съвет и на частните земеделски стопани. По делото не е представена Заповед на министъра на земеделието за назначаване на членовете на ПК-Лъки към момента на постановяване на индивидуалните административни актове. От приетите по делото справки /л.75, 92/- 19.08.2008г., 04.03.2009г., издадени от ОСЗ-Лъки и от ГД “Земеделие” към МЗХ, се установява несъответствие в състава на комисията от длъжностни лица, както и липса на задължителните специалисти по смисъла на чл.60 ал.5 ЗСПЗЗ.

С оглед приетите от първоинстанционния съд писмени доказателства, касационният състав приема за установено по делото, че в състава на административния орган, постановил оспорваните Решения от 1994г. и от 2000г., не са участвали като членове лица, с изискуемия от императивната норма на чл. 60, ал. 5 ППЗСПЗЗ образователен ценз, а отделно от това-посочени за членове от състава не се установи да са заемали длъжност в ПК към относимия период. **Несъответствие на състава с императивната разпоредба на чл. 60, ал. 5 ППЗСПЗЗ води до некомпетентност на органа, постановил оспорвания административен акт. В качеството си на административен колективен орган по поземлената собственост, ответната страна осъществява своите правомощия и постановява законосъобразни актове, само когато действа в предвидения от закона състав. Допуснатото нарушение е довело до липса на валидно формирана воля, т. е липса на персонална компетентност и респективно валидно волеизявление на компетентния орган.**

Решенията на поземлените комисии, с които се възстановява правото на собственост на земеделски земи на основание ЗСПЗЗ съставляват официални диспозитивни документи, ползващи се съгласно чл. 143, ал. 1 ГПК /отм./ с материална доказателствена сила относно удостоверените обстоятелства. По делото не е представено копие на всяко едно от решенията на **Поземлена комисия гр. Лъки, носещо подписите на председателя и секретаря, и постановено в надлежен състав според специалния закон. Автентичността на документи не е доказана, поради съдът не би могъл да зачете доказателствената им сила и валидност.**

http://www.court-pz.info/2013_2/0063eb13_883b2213.htm (окончателно)

съдията по вписванията е изложил следните мотиви за това: липса на изискуемата от закона форма по чл.13а, ал.1 от ЗВСГЗГФ на подлежащия за вписване акт, а именно: липсва официална заверка, че същото е влязло в законна сила, от органа, който го е издал- ОСЗ гр.С.

ПОТВЪРЖДАВА определение №5/11.10.2013г. на Съдията по вписванията при Районен съд гр.Пазарджик, с което е постановен отказ за вписване на препис-извлечение от Решение №Б11/15.05.2001г. на ПК гр.Септември, по молба за вписване с вх.№8870/11.10.2013г. по описа на Службата по вписванията при Районен съд гр.Пазарджик, като законосъобразно.

<http://webcache.googleusercontent.com/search?q=cache:kltFiNiur4EJ:blagoevgradrc.judiciary-bg.org/Courts/RC/Blagoevgrad/wa.nsf/e3a2ce731f73417ac22576640047ac06/8a0b07770f94dbе8c2257b0f007d9905/%24FILE/8A0B07770F94DBE8C2257B0F007D9905.rtf+&cd=2&hl=bg&ct=clnk&gl=bg> (не е окончателно)

Посоченото решение представлява, видно от писмо изх. № ПО-7-6/24.01.2013г. на ОС “З.” Б., компютърна разпечатка от електронен регистър на компютърна програма “Ферма”. Изрично в писмото е посочено, че оригинал липсва, поради което решението се издава като “препис”, без подписи на членовете на комисията, но с подпис и името на длъжностното лице, изготвило преписа и заверен с печата на ОСЗ. Липсват данни за връчване на посоченото решение.

Съдът намира, че не съществува в правния мир Решение № Z-04 от 11.06.2001г. по чл. 19, ал. 17, т. 1 от ППЗСПЗЗ за определяне начина на обезщетяване, тъй като не се съдържа в преписката, по която е постановено обжалваното решение. Именно поради това съдът приема за доказан факта, че такова решение не е постановявано, тъй като **актовете на Поземлена комисия /респективно ОСЗ/ - Б. са само такива волеизявления, обективирани на хартиен носител и постановени по определения за това законов ред, надлежно подписани от членовете на службата и подпечатани с печата ѝ. По делото е представена компютърна разпечатка на посоченото решение, която съдът намира, че не представлява административен акт. Ето защо, с оглед непредставянето на изисканото решение, и то съдържащо всички горепосочени реквизити, следва да се приеме, че такъв акт не съществува в правния мир.**

<http://nzrs.hit.bg/info/gr/2014/16-20-06gr/00634514/30360614.htm> (не е окончателно)

На първо място, както е посочено и в самите справки, обективиранията в тях информация е извлечена от динамичните регистри КВС и Кадастрална Карта, които са обект на обновяване и промени и тяхното използване се обуславя **само с информативна цел.**

(Заб. Преписи на решения не се правят от динамичните регистри)

http://www.rs-nesebar.org/CMS_ADM/images_content/svardel2014/06851514.htm (не е окончателно)

... в представените по делото два екземпляра от акта, и двата не носят подписи на нито един член от комисията, която го е постановила, което го прави нищожно като постановено в непредвидената от закона форма. ... и двата представени екземпляра не носят подписите на нито един член от комисията, което води до липса на валидно обективирана воля от страна на поземленият орган. Следва да се отбележи, че и на двата преписа няма заверка за вярно с оригинала, като на

изпратения от ОСЗГ- Несебър екземпляр е посочено, че същия **съставлява препис от система динамичен регистър. Това налага извода, че нито в ответника, нито в поземления орган се съдържа оригинал на въпросното решение, което в голяма степен води до съмнение в неговата достоверност.**

http://rspernik.com/vnv/2014/DEC/rsweb-11/04634513_920a2114.htm (не е окончателно)
“Несъответствието между оригинал и препис може да доведе до предпоставки за пораждаване на **наказателна отговорност** спрямо длъжностното лице, издало препис, който се различава по съдържание от оригинала”

(заб. няма линк, ключова фраза “Решение № 371НЗ/05.09.2000 г. на ПК Елин Пелин”):

Едно от основанията за нищожност на административния акт е издаването му от некомпетентен орган или такъв, действал при незаконен състав. Съгласно нормата на чл.33 от ЗСПЗЗ, министърът на земеделието и горите назначава и освобождава общинските служби "Земеделие и гори" - т.е. негово законово правомощие е определянето на състава им. В нормата на чл. 60 от ППЗСПЗЗ, действала към момента на издаване на процесното решение, изрично е посочен съставът на поземлената комисия - чл.60, ал.4 (ред. На ДВ, бр. 113 от 1999 г.) гласи: „Поземлените комисии се състоят от председател, заместник-председател - инженер по горско стопанство, или техник по специалността "Горско и ловно стопанство", секретар и четен брой членове. Председателят, заместник-председателят и секретарят на комисията и определените от Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа нейни членове задължително се назначават на щат. На останалите членове на комисията се заплаща съгласно действащите нормативни актове.”. От представеното по делото удостоверение от Министерство на земеделието и храните се установява, че към 05.09.2000 г. щатният състав на ПК Елин Пелин е бил както следва – председател Ванко Кирилов Митов, зам.председател Панайот Павлов Панайотов – титуляр, а по заместване Росица Асенова Хорозова, секретар Полина Иванова Мицева, главни специалисти – Георги Ангелов Стоянов, Севделина Стоянова Вельова, Бойка Симеонова Стойчева и Ваня Димитрова Динева. **Видно от Решение № 371НЗ/05.09.2000 г. на ПК Елин Пелин, в същото като председател и секретар са посочени лица, които не са заемали съответната длъжност към момента на постановяването му, съобразно предоставеното удостоверение на МЗХ, а членовете на комисията са в нечетен състав.** Ето защо доводите за **нищожност на оспорения административен акт от страна на ищеца се явяват основателни**, с оглед липсата на законосъобразност при формиране състава на колективния орган, който е постановил решението.

(заб. няма линк, ключова фраза “и препис /л.5/, също заверен от ОСЗ Севлиево”):
(Решението е окончателно)

Към преписката е приложен и препис /л.5/, също заверен от ОСЗ Севлиево, на протокол № 258 от 10.11.1997 г. с посочен друг състав на комисията, неподписан от който и да било от членовете ѝ. Същият има посочен за свой автор “Общинска служба по земеделие” Севлиево, със същото съдържание и мотиви, като посоченото по- горе заверено копие от административен акт. ГАС намира, че **този препис не съставлява решение на ПК Севлиево, не съставлява индивидуален административен акт, който подлежи на оспорване. Към 10.11.1997 г. ОСЗ Севлиево не е съществувала като колективен орган. Този преписът не съставлява окончателен документ, нито да е равнопоставен на оригинала или на заверено копие от такъв, точно защото липсва съществена част от него-**

подписите на съставителите му. На обжалване следва да подлежи изявлението на ПК Севлиево, приложено към преписката, подписано от петима нейни членове. Освен това на копието на протокола, издаден от името на ПК Севлиево, е поставен щемпел със съдържание “вярно с оригинала”, т.е. за него се твърди, че това е копие на оригиналното решение, което е и логично, поради посочения автор и положените подписи. То не е оспорено от А. в проведеното по делото о.с.з. при представянето и приемането му, нито по-късно. **Докато на преписа от решението с посочен автор- ОСЗ Севлиево не е посочено, че същият е сверен с оригинала, на него е поставено само отбелязването “заверил преписа”, но от какъв документ е този препис- от оригинал, от извлечение на оригинал/ копие или от друг препис, това не е посочено.** Поради тази причина ГАС намира, че обект на обжалване пред СРС е именно решението, обективирано в протокол № 258 от 10.11.1997 г. на Поземлена комисия Севлиево. Според действията към датата на издаване текст на чл.31, ал.1 от ЗСПЗЗ органи по поземлената собственост са Министерството на земеделието, горите и аграрната реформа и поземлените комисии. Дори и да бъде прогласена нищожност на решение на ОСЗ Севлиево от 10.11.1997 г., какъвто акт не съществува, то решението, обективирано в протокол № 258 от същата дата на Поземлена комисия Севлиево остава като наличен административен акт, който не е отменен и чиято нищожност не е прогласена по съответния ред. Очевидно не това е била волята на жалбоподателя- да бъде отменен ИАА, който не съществува в правния мир, издаден от несъществуващ през 1997 г. орган и неподписан от членовете му.

ГАС взе предвид, че според правната теория неподписаният акт не е нищожен, а се счита за недовършен, поради което и не може да бъде атакуван. Липсата на подпис означава липса на властническо волеизявление, което е равносилно на липса на АА, който остава само проект. Недовършените актове не са порочни, те просто не съществуват за правния мир. /Административно право на Република България- Обща част, Проф. д-р Дерменджиев, И., доц. д-р Д. Костов и доц. д-р Д. Хрусанов, изд. Тилиа, 1996 г./ Това е още една причина, поради която настоящият състав на ГАС не приема, че обект на атакуване е преписът от решение, находящ се на л.5 от гр.д. на СРС с автор- ОСЗ Севлиево. Произнасянето по жалба срещу такъв акт би било недопустимо, поради така изложеното. С оглед защита правните интереси на жалбоподателя А. ГАС приема, че в производството пред СРС не е уточнен ИАА- обект на оспорване и съдът се е произнесъл по действителността и законосъобразността на **несъществуващ акт**, което е недопустимо.

(заб. няма линк, ключова фраза “заверено копие от оригинала на атакуваното решение /на л. 94 от делото /”)

Актовете на ПК са само такива волеизявления, обективирани на хартиен носител и постановени по определения за това законов ред, надлежно подписани от членовете на ПК и подпечатани с печата ѝ. Редът за издаването на такъв акт е регламентиран в чл. 6 и сл.ЗАП /отм./. Съгласно чл. 15, ал. 2 от ЗАП /отм./ административният акт се издава в писмена форма и съдържа реквизити, подробно описани в чл. 15, ал. 2 , т. 1- 6 от ЗАП /отм./. Такъв реквизит безспорно са дата, подпис на лицето, означение на длъжността, както и подпис на председателя и секретаря, когато органът е колективен, какъвто е и настоящия случай.

По отношение на законността на състава на Поземлена комисия - С., постановила атакуваните административни актове:

В настоящия случай и видно от представеното от самия ответник по жалбата **заверено копие от оригинала на атакуваното решение /на л. 94 от делото /, липсват**

подписи на председател и секретар, поради което решението се явява нищожно.